דא"ח רעוא דרעוין פרשת מטות-מסעי תשס"ו

וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לִבְנֵי גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף אֶת מַמְלֶכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת מַמְלֶכֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֶיהָ בִּגְבֻלֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב: (במדבר ל"ב, ל"ג) **אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:** (שם ל"ג, א')

לכאורה דארף מען פארשטיין וואס איז געווען די גרויסע רצון און השתוקקות פון די הייליגע שבטי י–ה די בני גד ראובן מנשה, נישט צו באקומען זייער חלק אין ארץ ישראל ארץ הקדש אשר עיני הוי"ה אלוהי"ך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, נאר זיי האבן זיך אויסגעקליבן צו וואוינען אין עבר הירדן, והגם אין עבר הירדן איז אויך פארהאן קדושת הארץ, אבער פארשטייט זיך אז עס איז נישט קיין פארגלייך מיט ארץ ישראל אליינס.

א] והנה עס איז באקאנט אז כלל ישראל איז ארויס פונעם לאנד מצרים בכח קדושת השם דאנא בכ"ח, דהיינו די שם מ"ב [וואס אינעם תפילה פון אנ"א בכ"ח איז פארהאן מ"ב ווערטער], און אזוי אויך וועט די גאולה העתידה לבא במהרה בימינו זיין בכח די שם הק', און וואס בכח די שם הק' האט השי"ת באשאפן די וועלט ביי בריאת העולם (עיין ע"ח שער ל"ט י"ד ועיין של"ה הק' שמות תורה אור א'), און די שם הק' האט די כח מעלה צו זיין ממטה למעלה דהיינו מגלות לגאולה מאפילה לאור גדול.

און די ערשטע דריי שמות איז א' אבג"י ת"ץ, ב' קר"ע שט"ן, ג' נג"ד יכ"ש, די ערשטע שם דהיינו אב"ג ית"ץ איז אקעגן די שבירה וואס איז געווען אין די זו"ן דהיינו די מידות הק', וואס דאס ווערט אנגערופן ז' מלכין קדמאין, די צווייטע שם דהיינו קר"ע שט"ן איז אקעגן די נפילה פון די אחוריים דאבא אימא [חכמה בינה], די דריטע שם דהיינו נג"ד יכ"ש איז אקעגן די נפילה פון בחי' נצח הוד יסוד [נה"י] פונעם אריך אנפין, און די דריטע שם הק' [נג"ד יכ"ש] איז דער עיקר שם פונעם גאנצן אנ"א בכ"ח, און די סוד הגאולות איז תלוי אין די שם הק', דהיינו אז יציאת מצרים איז געווען בכח השם יכ"ש, און ווי עס ווערט געברענגט אז בכח די שם האט משה רבינו ע"ה גע'הרג'עט די מצרי, און די

גאולה העתידה וועט זיין בכח די שם נג"ד בסוד הפסוק נגד כל עמך אעשה נפלאות (עיין ליקו"ת שמזת), און ווי עס ווערט געברענגט בשם דער הייליגער קאז'ניצע מגיד זי"ע, אז דער דריטע שם נג"ד יכ"ש איז נוט' נגד"י כ'בוד ש'מים, וואס דאס איז דער גאנצע סוד הגאולה בסוד ומלאה הארץ דעה את הוי"ה בבחי' שויתי הוי"ה לנגד"י תמיד **(א)**.

ב] והנה עס איז באקאנט אז די וועלט איז צוטיילט אין צוויי ארץ ישראל און חוץ לארץ, ארץ ישראל ווערט אנגערופן בבחי' זהב טהור, משא"כ חוץ לארץ איז בבחי' מעורב טוב ורע, דהיינו אז די אלע דברים רוחניים וואז זענען כולו קודש ממש באמת, ווערן אנגערופן ע"ש ארץ ישראל בסוד הפסוק טובה הארץ מאד מאד, משא"כ די אלע ענינים וואס אפי' זיי זענען דברים רוחניים אבער זיי זענען נישט מנופה בי"ג נפה אז עס איז כולו קדש להוי"ה, דאס ווערט אנגערופן אז עס איז נאך פארהאן אין זיי חלקי הרע, וק"ו די ענינים וואס זענען בפי' נישט אויסגעהאלטן לפי דעת תורתנו הק', די אלע זאכן ווערן אנגערופן בבחי' חוץ לארץ.

און ווי דער הייליגע אר"י זי"ע שרייבט (עיין לקו"ת ושער הפסוקים פר' מטות), **אז** די הייליגע שבטים ראובן גד מנשה זענען געווען בשרשם אביסל פארמישט מיטן בחי' חוץ לארץ כנ"ל, און דאס איז געווען די גאנצע און עיקר מטרה פון די הייליגע שבטי י–ה די בני ראובן גד מנשה, אראפצוגיין און באקומען זייער חלק נישט אין ארץ ישראל ממש, כדי מלחמה צו האלטן ביז מסירות נפש ארוים צורייסן די אלע עניני חוץ לארץ פון כלל ישראל, וואס דאס איז די בחי' וואס עס גייט זיין לעתיד לבא במהרה בימינו, מלחמה לה' בבחי' נגד"י כבוד שמים, דהיינו מגלה צו זיין אז דער עיקר תכלית איז צו דינען השי"ת אן עבודה תמה עבודה טהורה וואס איז בבחי' כולו זהב טהור אן קיין שום שמץ של איסור ופגם ח"ו, **און נישט ווי מען זעהט די מצב הדור רח"ל כהיום הזה, ווי דער שטן איז א עומד על גבינו צו פסק'ענען וואס איז מותר און וואס איז אסור, און וואס איז מען מחויב וועגן פרנסה אדער מצות צדקה וכו' וכו' וואס מען דארף**

(א) בקיצור נמרץ ווייל עס איז גאהר א ברייטע סוגיא, בשעת בריאת העולם ווען השי"ת האט אוועקגעשטעלט די אלע מידות הק', איז געווען א שבירה דהיינו אז די כלים פון די מידות האבן נישט געקענט האלטן די גרויסע אור המידות הק', און די כלים זענען אריינגעפאלן אין די עולמות בי"ע, וואס דאס איז דער סוד פון רפ"ח ניצו' וואס אונזער עבודה איז דאס צו מתקן זיין, און אין די בחי' אבא ואימא דהיינו זי מוחין איז נישט געווען קיין שבירת הכלים ממש מרוב גדלותם, נאר עס איז געווען די בחי' ביטול דהיינו אז די אחוריים פון די קומות אבא אימא זענען אוועקגעריגט געווארן פון זייער מקום אבער זיי זענען געבליבן אין די עולם האצילות [מקום י' ספירות], און אין אריך דהיינו כתר איז נאר געווען די בחי' פון פגם אין די אינטערשטע חלק פון זייער קומה דהיינו נצח הוד יסוד, און מיטן כח שם מ"ב איז מען זוכה מעלה צו זיין פון די עולמות בי"ע די חלקי השבירה.

אביסל אוועק קוקן אויף די אלע "חומרות" וואס די גדולי הדור האבן אונז אוועק געשטעלט, און אזוי קומט מען ליידער אן צו די ערגסטע מדרגות, בבחי' היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו וכו' עד שכופר בעיקר רח"ל, און טאקע דערפאר וויבאלד ברושם היצוני זעהט עס נישט אויס קיין פיתוי היצה"ר והשטן, דארף מען האבן דערצו גרויסע און הייליגע כוחות זיך צו מתגבר זיין אויף אלע פיתויי היצה"ר מיט מסירות נפש ממש.

והיינו עס זענען פארהאן דריי מיני אופנים וואס זענען בבחי' חוץ לאריך כנ"ל, קודם איז פארהאן אז דער שטן פארדרייט דעם דעת פונעם מענטש, און אפי' פון די מנהיגי הדור און צדיקי הדור וואס זיי פירען דעם דור, טוהט זיי דער שטן פארדרייען מיט נישט אויסגעהאלטנע דעות און דורכדעם געשעהט ליידער גרויסע נפילות ביי כלל ישראל, און די מלחמה בכח הדעת דאס ווערט אנגערופן בבחי' ראובן ל' ראיה, וכידוע אז אינעם דעת איז שוין אויך פארהאן די בחי' פון עירוב טוב ורע (ב).

די צווייטע ענין איז די ברייטע השקפה וואס מען האט אין אלע עניני הקדושה, וואס כידוע איז גד די בחי' פון מידת יסוד (עיין ספר הליקוטים וזאת הברכה ועיין משנת חסידים מסכת השכיבה פ"ט), דהיינו אז ליידער איז פארהאן אזעלעכע וואס מן הסתם ווייסן זיי נישט די חומר העניו פון אלע גדרים וסייגים וואס אונזערע מנהיגים האבן אונז אוועקגעשטעלט, **און מיט אלע מיני תירוצים און פילפולי שקר פונעם יצה"ר, טוהט ער זיך מתיר זיין צו האלטן אין שטוב דברים אשר תסמר שערות ראש, אז אין א הייליגע אידישע שטוב זאל זיך געפונען אזעלעכע דברים המאוסים והטמאים, וואס איז ממש בבחי' העמיד צלם בהיכל בבחי' ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד, און פארשטייט זיך אז אלעס איז מיט אויסגעהאלטנע תירוצים, מען מיינט נישט שלעכט אלעס איז נאר פאר פרנסה אוסצוהאלטן קינדער זאלן שטייגן על טהרת הקודש, און מען כאפט זיך נישט אז דא ליגט די גאנצע שורש פורה ראש ולענה רח"ל.**

און די דריטע עבודה איז בבחי' מנשה ל' גיד הנשה בסוד הפסוק כי נשני אלהי"ם וגו', וואס כידוע איז מנשה געווען די זוהן פון אסנת בת דינה, וואס איז אויך געווען א טאכטער פון שכם, און די קלי' וואס איז בבחי' אוה"ע, דהיינו אז א יעדע איד האט אין זיך א חלק וואס ווערט אנגערופן בבחי' חוץ לארץ בבחי' אומות העולם, און פון דארט שטאמען די אלע ירידות ונפילות, און דאס דארף מען אויסרייסן מיט א געוואלדיגע מלחמה און השתוקקות, און ווי מיר זעהן די גרויסע רצון פון משה רבינו ע"ה, וואס ער איז דאך די שורש הדעת פון כלל ישראל, מיט

(ב) דהיינו אז אין די מוחין אליינם איז נישט פארהאן בכלל קיין חלקי הרע, אבער אינעם דעת וואס איז דער פארמיטלער צווישן די מוחין און די מידות, איז שוין פארהאן די בחי' פון עץ הדעת טוב ורע, וד"ל.

וואספארא רצון און זריזות ער האט זיך גענומען צו די מלחמה פון מדין, וואס די עיקר מלחמה איז געווען א נקמה אין די רשעים וואס האבן מחטיא געווען כלל ישראל, און האבן זיי מכשיל געווען מיטן פגם בעניני קדושה, וואס דערנאך איז געשעהן וואס עס איז געשעהן.

און דאס זענען די דריי ענינים וואס מען דארף זעהן לוחם צו זיין, און מטהר זיין די אלע עירובים פון רע בטוב, סיי אינעם דעת און אינעם השקפה פון כלל ישראל, דהיינו צו האבן די ריכטיגע ישוב הדעת צו וויסן וואס מען מעג יא און וואס מען טאר נישט, און אלעם דארף צו זיין אן קיין פשרות און אן צו זיכן היתרים נאר מיט ישרות אמיתית.

און דערנאך דארף מען לוחם זיין מלחמת ה׳ אין אלע פגמים במידת יסוד הקדושה בבחי׳ גד, דהיינו אז הגם דער דעת פונעם מענטש איז קלאר ביי זיך מיט א ישרות, געשעהט אבער אין א שוואכע מינוט און זמן, אז ער פאלט אריין אין א ירידה און ער כאפט א שטארקע נפילה, דאס דארף מען זעהן מלחמה צו האלטן ביז מסירות נפש, צו וויסן בידיעה ברורה אז מען איז ח״ו נישט פוגם אין די ענינים וואס חז״ל הק׳ זאגן דערויף אז אלוהיה״ם של אלו שונא זימה (סנהדרין צ״ג ע״א), און עס איז נישט קיין חילוק צו מען איז אין א שווערע מצב אדער נישט, דארף מען זיך צו מגדיר זיין מיט טויזנט גדרים וסייגים נישט ח״ו פוגם צו זיין במידת יסוד דקדושה, און ח״ו ח״ו נישט ארויפברענגען אויף זיך א שנאה פון השי״ת אויף זיך און די גאנצע שטוב.

און דערנאך דארף מען לוחם זיין אין אלע חלקי ועניני שבעים אומות העולם וואס האט זיך ליידער אריינגעכאפט ביי כלל ישראל, דהיינו אז הגם זיין דעת איז לויטער און ריין בבחי׳ ראובן, און הגם בפועל איז ער ריין און נישט פוגם ח״ו במידת יסוד בבחי׳ גד, עכ״ז וויבאלד ער פארמאגט אין זיך א געוויסע חלק מע׳ אומה״ע, איז די חלק איהם מפריע ער זאל זיך נישט קענען געהעריג אויסאיידלען און אויסרייניגן פאר השי״ת, ממילא דארף מען אויף דעם עקסטער מלחמה האלטן בבחי׳ מנשה כדי זיך אויסרייניגן פון די אלע שלעכטע חלקים, און דורכדעם וועלן מיר זוכה זיין צו אן עזר אלוה״י ממעל בזכות די צדיקי אמת ראובן גד מנשה, און אזוי וועט מען קענען ברענגען די גאולה שלימה במהרה ממש, און דערנאך וועלן מיר קענען זוכה זיין צו האבן אונזער הייליגע חלק אין ארץ ישראל ארץ הקודש.

ג] **און** דאס דארף מען צו וויסן, אז יעדע צדיק און אזוי אויך יעדע איד איז כולל אין זיך די גאנצע בריאה, און ווי די חז״ל זאגן חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם, ממילא קומט דאך אוים אז טאמער עס איז פארהאן א חולשא און ווער רעדט נאך א ירידה ביי א חלק פון כלל ישראל, איז דאס משפיע א גרויסע ירידה און נפילה ברוחני׳ ובגשמי׳ פאר גאנץ כלל ישראל רח״ל, פאר יעדע איינער לפי זיין מצב און לפי זיין מדרגה, **און אויב אזוי טאמער מיר געפונען זיך היינטיגע צייטן אין אזעלעכע שווערע זמנים צו אין געזינט אדער אין פרנסה און בפרט אין רוחני׳,**

דארף מען צו וויסן אז די אחריות אויף דעם אלעם זענען די עבירות החמורות, און בפרט די עבירות וואס השי"ת האט גאהר גאהר שטארק נישט ליב און ווי חז"ל זאגן הקב"ה שונא זימה, און מען זאל ח"ו ח"ו נישט תולה זיין די אלע שווערע זמנים אין מקרי הזמן ח"ו, און אזוי אויך זאל מען נישט זיכן און קלעטערן אויף וואספארא ענין די עונשים זענען געקומען, ווייל טאמער עס איז פארהאן עבירות החמורות וואס יעדע פון אונז ווייסט אז דאס איז היינט איינע פון די עקרי חולשת הדור ה"י, דארף מען און מען מיז תולה זיין די עונשים אין די חטאים.

און ווי עס ווערט געברענגט בשם דער הייליגע סאטמאר'ע רב זי"ע, אויף די חז"ל וואס ווערט געברענגט (יבמות ע"ח) אז ווען עס איז געווען די יאהרן פון הונגער ביי דוד המלך ע"ה, האט ער דעם ערשטן יאהר בודק געווען צו עס איז נישט פארהאן עובדי ע"ז ביי כלל ישראל, וואס וועגן דעם איז נישט פארהאן קיין רעגן, און מען האט נישט געטראפן, אינעם צווייטן יאהר האט ער בודק געווען צו עס איז נישט פארהאן קיין עוברי עבירה [פגם במידת היסוד], און מען האט נישט געטראפן, אינעם דריטן יאהר האט ער בודק געווען צו עס איז נישט פארהאן קיין פוסקי צדקה ברבים ואינם נותנים, און מען האט נישט געטראפן, איז ער געגאנגען אנפרעגן ביי די הייליגע אורים ותומים, וואס איז דער עונש און די סיבה פון די הונגער יאהרן, פרעגט דער הייליגע דברי יואל זי"ע, פארוואס האט דוד המלך ע"ה נישט גלייך געקענט גיין אנפרעגן ביי די אורים ותומים די סיבה פון די שנות הרעב, פארוואס האט ער אויפגעהאלטן גאנץ כלל ישראל גאנצע דריי יאהר, און ערשט דערנאך גיין צום אורים ותומים.

ענטפערט ער אז דאס איז קלאר ווי דער טאג, אז טאמער עס איז פארהאן א געוויסע חטא חמור וואס איז נגלה פאר יעדן, דארף מען באלד תולה זיין די עונשי הזמן אין די חטא, ווייל השי"ת רעדט צו אונז אמאהל מיט גוטס און אמאהל ח"ו פארקערט מיט יסורים, ממילא דארף מען נישט זיין קיין גרויסן פיקח צו גיין צום אורים ותומים מגלה זיין די רצון השי"ת פון אונז, נאר אז מען האט נישט קיין ברירה און מען קען עס נישט מגלה זיין, דעמאלס איז פארהאנען די מושגים פון גיין פרעגן ביים אורים ותומים אדער צו נביאים אדער צו צדיקים אמיתיים, **די זעלבע איז אויך היינטיגע צייטן, וואס מענטשן לויפן צו דעם און צו יענעם מברר זיין די נושא און די שווערע עסק, מען כאפט זיך נישט אז השי"ת רעדט צו אונז ווי א טאטע צו זיין קינד, און בדרך כלל איז נישט שווער צו פארשטיין די שפראך זיינע, ממילא דארף יעדע צו זעהן בודק צו זיין אלע בדקי הבית ביי זיך און ביי זיין גאנצע שטוב, און אויסרייניגן די שטיב פון אלע מיני כלי משחית און אלע חמץ און זויער טייג און די גאנצע סט"א, און אזוי דערנאך ארינברענגען א רוח טהרה אין שטוב,** ווייל השי"ת האט פיינט די אלע ענינים און

השי״ת ברוב רחמיו קען אבער נישט סובל זיין די אלע שלעכטע זאכן, ממילא דארף מען די ערשטע זעהן זיך מטהר זיין און די גאנצע שטוב מטהר זיין.

און הגם ער פאר זיך זעלבסט פארשטייט נישט פארוואס עס פעהלט אוים א זיין שטרענגע בדיקת חמץ, דארף ער צו וויסן אז צו דעם דארף מען האבן אסאך מסירות נפש, ווייל דאס איז דאך ממש די בחי׳ וואס איז געווען ליל תשעה באב, וואס כלל ישראל האבן געוויינט ווי עס שטייט בוכה למשפחותיו, זאגן אונז חז״ל על עסקי עריות שנצטוו ונאסרו, היינו אז דער מענטש פאר זיך פארשטייט אמאהל אינגאנצן נישט וואס איז די גרויסע איסור פון דעם צו פון דעם, דארף מען דערפאר האבן מסירות נפש, און צו וויסן אז טאמער די תורה צו חז״ל צו אונזערע מנהיגים האבן דאס גע׳אסר׳ט, איז דאס אסור בתכלית האיסור ממש אזוי ווי ע״ז רח״ל, **און ווער רעדט דערוועגן אז די אלע כלי משחית זענען אנגעפוהלט מיט ע״ז גלוי עריות שפיכות דמים ממש, און מען ווערט זייער שנעל אנגעקלעפט אין דעם,** און אפי׳ מען ווייסט אז אויסער אמאהל א ראיה איז ער אפגעהיטן בתכלית השלימות, דארף ער צו וויסן אז איינער וואס איז מקיל אין א לאו דאורייתא און בפרט אין די לאו החמור לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, ווערט ער אנגערופן א מומר און מען דארף אויסגעבן די גאנצע געלט אפי׳ ער וועט בלייבן א עני ואביון, אבער דער עיקר איז נישט ח״ו עובר זיין אפי׳ אויף איין לאו אינעם תורה״ק (שו״ע יור״ד קנ״ז ס״א ועיין שערי תשובה לר״י פ״א ס״ו ו–ס״ח, ועיין בספה״ק עבודת הקודש להחיד״א ח״ה א׳), און ווערט רעדט בכלל פון די שרעקליכע איסור וואס בדרך כלל איז דאס א פתח צו גאהר אסאך שווערערע ענינים, **ממילא הגם דער יצה״ר דער שטן קומט פארדרייען די קאפ, אז פאר מיר גייט דאס נישט שאדן, און פאר מיר איז דאס מותר ווייל עס איז פיקוח נפש, אדער עס איז גאהר א מצוה ממש, דארף מען איהם ענטפערן אין עצה ואין תבונה נגד הוי״ה, מען קען נישט זיין א חכם מען דארף אויספאלגן וואס מען הייסט אונז, ולא תסורו מן הדרך וגו׳ ימין ושמאל,** און בפרט אז היינטיגע צייטן ע״פ רוב קען מען זיך באנוצן מיט די כלים אויף אן אופן וואס אונזערע מנהיגים האבן מתיר געווען בעת צורך גדול, ממילא דארף מען צו האבן די ישוב הדעת און די ראיה ישרה להבדיל בין הקודש ובין החול בין הטמא ובין הטהור.

ד] און עס איז באקאנט וואס דער תרגום יונתן טייטשט אויפן פסוק סוף דבר הכל נשמע, אז לעתיד לבא וועט נתגלה ווערן בריש גלי לעין כל די אלע חטאים עוונות ופשעים, וואס א מענטש האט געזינדיגט בין במחשבה בין בדיבור בין במעשה, און ער האט געמיינט אז קיינער וועט סיי ווי נישט געוואהר ווערן דערפון, וועט אבער לעתיד לבא אלעס נתגלה ווערן, און דאס איז געזאגט געווארן צו די איידעלע מענטשן, וואס זיי שעמען זיך מיט זייערע התנהגות, **און ווער רעדט נאך היינטיגע צייטן ווען עס איז שוין די**

זמני ימי ביאת משיח און עס איז בבחי' חוצפא יסגי, און מען שעמט זיך נישט צו זאגן וואספארא כלים הטמאים ומטמאים ושורפים נשמותיהם של ישראל מען האט ביי זיך אין דער היים, דארף מען אבער כאפן א ציטער און א טרייסל מה אענה ליום פקודה ברדתי שחת, וואספארא פנים וועט מען האבן ווען מען וועט דארפן אפגעבן א דין וחשבון אויף יעדע פרט ופרט.

און בפרט היינטיגע צייטן ווען א גרויס חלק כלל ישראל וואוינט אין ארץ הקודש, וכידוע אז דער הייליגע רבי ר' יונתן זי"ע האט דאס פאראויס געזעהן, און ער שרייבט דברים נוראים עד למאד, [וואס צדיקים פלעגן ציטערן נאך צו זאגן דעם מאמר בשלימות,] אבער די תמצית איז אז **לפני ביאת משיח צדקנו ווען אידן וועלן זיך געפונען אין ארץ ישראל דארף מען גאהר גאהר שטארק נזהר זיין נישט פוגם צו זיין אין די ענינים וואס השי"ת האט פיינט, ווייל אויב נישט וועט מען ברענגען א חורבן עולם ממש ה"י רח"ל וכו' וכו',** און מען קען זיך נישט ארויסדרייען און זאגן איך בין ריין פון די אלע זאכן, ווייל ערבים כל ישראל און אלע נשמות פון כלל ישראל זענען ממש איינס, **ממילא טאמער ווייסט מען ביי א ידיד אז עס געפונט זיך איינע פון די משחיתים, דארף מען ברענען ווי פייער און טוהן כל טצדקי שבעולם איהם אפצוהאלטן דערפון, כי איככה אוכל וראיתי באבדן מולתי ווי קען מען צוזעהן ווי א חבר ווערט גע"שחט'ן אויפן גאס אדער ער דערטרינקט זיך אין ים, מען קען דאך אזיינס נישט איבערטראגן,** און הגם דער ידיד האט נישט די דעת הישרה, דארף מען איהם דאס אריינשיינען און אויפקלערן אז לא ימלט אז מען זאל נישט נכשל ווערן בדברים האסורים והחמורים, וואס אין גאהר א קורצע צייט קען מען זיין ממש אין שאול תחתית, און אפי' אויב עס איז פארהאן א מציאות אז ער האט כוחות על טבעיים מן השמים צו זיין אפגעהיטן, ווער טראגט די אחריות אויף די בני בית מיט די קינדער [וואס די מציאות האט אויפגעוויזן אז עס איז נישט מעגליך בדרך הטבע אפצוהיטן די ב"ב פון די צרה], און דאס איז די בחי' פון ראובן ראיה דעת דקדושה, צו וויסן בידיעה ברורה אז הגם מען הארוועט יומם ולילה לא ישבותו, אין תורה עבודה גמ"ח, אויב מען איז אבער פארפלעקט מיט די פגמים, לא ינצל מכל חומר הדין, און ווי חז"ל זאגן (ברכות ס"א.) אז אע"פ מען איז גרויס אין תורה און אין מעש"ט אזוי ווי משה רבינו ע"ה, טאמער מען איז פארשמירט מיט מראות אסורות לא ינצל מדינה של גהינם ה"י, ממילא דארף יעדער זעהן וואס ער קען זיך מעהר מחזק זיין אין די ענינים, סיי ביי זיך סיי ביי די ב"ב און סיי ביי אנדערע.

און טאקע אמת דאס וואס די צדיקי אמת פלעגן נישט דערמאנען דאס ווארט פון דער רבי ר' יונתן זי"ע, איז דעפאר ווייל מען דארף דער עיקר זעהן ארויסצוברענגען די גוטס פון יעדע זאך, און מען דארף זעהן משפיע זיין בלויז רחמים וחסדים מגולים

אויף כלל ישראל, **אבער אין אזעלעכע שווערע זמנים כהיום הזה וואס עס איז ממש א בחי׳ פון מחוץ תשכל חרב, וואס מען זעהט ווי יונגע ביימעלעך און צווייגעלעך ווערן אפגעשניטן פריצייטיג, דארף מען צו וויסן אז השי״ת רעדט צו אונז און ער וויל אונז עפעס מודיע זיין מיט דעם אלעם, און אדרבה ווי קען מען זיצן מיט פארלייגטע הענט און מיט א קרירות און נישט ווערן אינגאנצן צוטראגן און אויס מענטש, על מה עשה הוי״ה ככה ומה חרי האף הגדול הזה, און עס איז נישט גענוג מיט אפאהר קאפיטלאך תהילים, אודאי אלס איז גאהר חשוב, אבער נישט דאס פאדערט השי״ת פון אונז, ער פאדערט פון אונז עורו ישנים מתרדמתכם און תשובה טוהן על הנגלות ועל הנסתרות.**

און בפרט אין די הייליגע ימי בין המצרים

וואס כלל ישראל קלאגט און וויינט אויפן חורבן ביהמ״ק און אויף גלות השכינה און גלות ישראל, אבער אין די גרויסע זמן דארף מען צו וויינען און קלאגן אויפן היינטיגע גלות, וואס מענטשן פארן אוועק פון שטוב, וכידוע פון הייליגן רבי שלמה קארלינער זצוק״ל זי״ע, אז אויב א מענטש איז א גאנצע מענטש אין שטוב איז ער א האלבע מענטש אויפן וועג, און אויב מען איז אפי׳ אין שטוב נאר א האלבע איד, איז וואספארא איד קען ער שוין זיין אינטערוועגנס, און טאקע דערפאר זענען מענטשן אויפן וועג בקטנות המוחין, און בשוגג אדער באונס ממש פאלט מען בטעות אריין אין מקומות הרעים וחטאים לה׳ מאד, או לנו לאותה בושה או לנו לאותה כלימה, און אויף די גלות דארף מען אסאך אסאך וויינען, און נאכמעהר זעהן אויפצוטוהן און איינרייסן וועלטן אז מען זאל וויסן לא תשים דמים בביתך און בפרט אי איכא דרכא אחרינא רשע הוא (עיין ב״ב נ״ז ע״ב), און הגם מן הסתם איז זיכער אלס נאר בשוגג ובאונס תקיף ליה יצריה, אבער ביי סכנת נפשות דארף מען זיך מוסר נפש זיין בסוד הפסוק וימסרו מאלפי ישראל מיט מסירות נפש ממש.

און דאס דארף מען זיך מעורר זיין און

אזוי אויך אנדערע, אז היינט איז א דור פון אכשור דרי מען זיכט און מען קלעטערט עבודה אויף א גרויסן פארנעם, און יעדער וויל זוכה זיין צו גילוי אלוקותו ית״ש, אבער ווי קען מען זיין א מציץ אל החרכים אין די צייט וואס די ראיה העליונה איז פגום, וכידוע אז פון יעדע מראה אסורה ווערט אוועקגעשטעלט א מחיצה המבדלת בינו לבין קונו, און דורכדעם קען ער נישט זוכה זיין צו העכערע מדרגות און השגות, און אויף דעם דארף מען זיך מחזק זיין ווי דער פסוק זאגט איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, דהיינו אז די גרעסטע השפעה האט איין חבר אויפן צווייטן נאך מעהר ווי די השפעה פון די מנהיגי הדור, און בפרט ווען מען זעהט בהתגלות די רמזים פון השי״ת צו אונז, דארף מען מעורר זיין רחמי שמים מרובים על הכלל והפרט, און דער עיקר התעוררות הרחמים איז, ווען מען זעהט ווי אידן

רוימען ארויס די אלע כלים מכלים שונים פון שטוב, דורכדעם ווערט אן התעוררות הרחמים בבני חיי מזוני אפי' למעלה מדרך הטבע, כיון שמדרך הטוב להיטיב.

און דאס איז דער עיקר המחשבה בבחי' ראוב"ן רא"ו ב"ן, און ווי דער הייליגע ריז'ינער זי"ע האט געזאגט אז דער גרעסטע הסתרה פונעם מענטש איז, ווען ער פארגעסט אז ער איז א בן מלך א קינד פונעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בנים אתם להוי"ה אלוהיכ"ם, ולמלך אין שוה להניחם דהיינו פאר א בן מלך פאסט נישט זיך צו פארען מיט אזעלעכע נידריגע ענינים, און ווי צדיקים זי"ע פלעגן זאגן, אז א יעדע איד האט אין זיך א חלק בבחי' מלוכה, איינער צו זיין א מלך אויף זיך דער צווייטער אויך אויפן שטוב א אנדערע אויך אויף נשמת כלל ישראל, און אויף יענע וועלט וועט מען דארפן אפגעבן א פינקטליכע דין וחשבון וויפיהל מען האט אויסגעניצט די מלוכה לטובה ולקדושה, מושל ביצרו, מח שליט על הלב, להשפיע קדושה וטהרה במסירות נפש בלי חשבונות (לקו"מ נ"ו א') דהיינו נישט אריינטראכטן עם פאסט יא עם פאסט נישט, ניין מען דארף האבן מסירות נפש און מעורר זיין א צווייטן און איהם פירן אויפן ריטיגן וועג.

ה] והנה עם איז פארהאן צוויי מיני תענוגים בכללות, תענוגים דקדזשה צ.ב. מאכלי שבת קודש וכו', און להיפך תענוגים דסט"א רח"ל, און יעדע איד דארף זעהן זיך מדבק זיין אין די מ"ב מסעות דקדושה, דהיינו כידוע אז די אלע תענוגי און הבלי הזמן ווערן אנגערופן בבחי' מסעות, ווי דער פסוק זאגט ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' וואס דאס איז מלשון לתור את הארץ וואס ער זיכט זיך מתענג צו זיין מיט נאך און נאך תענוגים, און ווי דער הייליגע רמ"ע מפאנו שרייבט אז מיטן בחי' פון אלה מסעי בני ישראל קען מען מתקן זיין די חטא פון אלה אלוהיך ישראל, וואס דאס איז דער פגם ע"ז, און ווי חז"ל זאגן אז דער עיקר עבודה זרה ביי כלל ישראל איז געווען דערפאר וואס זיי האבן געוואלט פורק עול זיין כדי מתיר צו זיין עריות בפרהסיא (סנהדרין ס"ג:), און ווי מיר האבן פריער דערמאנט אז בשעת א מענטש איז א הולך למסעיו איז ער אין די בחי' פון מוחין דקטנות, און ממילא קען ער אסאך שנעלער נכשל ווערן בדברים אשר לא יעשו, ווייל השטן מקטרג בשעה שהולך בדרך.

ממילא דארף מען זעהן איבערצודרייען דאס רעדל און זיין א הולך למסעיו בקדושה וראיה האלוקי בבחי' ראוב"ן, זיך משתוקק זיין מעהר און מעהר בדביקות האלוקותו ית"ש, און דורכדעם צו זיין בבחי' ג"ד ג'ומל ד'לים פארן שכינה הק' להקים שכינתא מעפרא, וואס איז בבחי' ציון היא דורש אין לה בבחי' שכחה בבחי' מנשה, אבער דורכן עבודה פון מרבה זיין כבוד שמים אין אלע הסתרות, טוהט ער מעלה זיין די שכינה הק' ממקומה.

און ווי עס ווערט געברענגט אין זוה"ק (וירא קי"ט ע"א) רבי שמעון פתח ואמר וזכרתי את בריתי יעקוב יעקוב בוא"ו אמאי וכו', דהיינו אז דער עיקר הגאולה

וועט זיין בסוד הוא״ו, וואס דאס איז מרמז אויף שנת תשס״ו [והגם שאין אנו מחושבי הקץ אבל כל דברינו הוא רק להתעורר בתשובה שלימה] וואס דאס איז דער סוד הפסוק ערב עבדך לטוב, וואס ערב איז חסר וא״ו, און דאס בעטן מיר אז מען זאל שוין זוכה זיין אז אין אלע עניני עירוב הרע ועירוב חלק ע׳ אומה״ע וואס איז אין אונז, זאל שוין נתגלה ווערן דער סוד אות ו׳ דהיינו די גאולה שלימה, און די אות ו׳ איז מרמז אויף יסוד [די זעקסטע מידה] וואס דאס איז בבחי׳ יוסף, דהיינו אז דער עיקר גילוי כבוד שמים איז דורכן עבודה פון דביקות אין השי״ת בבחי׳ יוסף דדוד, דהיינו לוחם צו זיין מלחמת מצוה לגלות כבוד שמים דורך סודות התורה.

און דאס דארף יעדע איינער זיך משתדל זיין מעהר און מעהר נכלל צו ווערן אין די מלחמת משיח (עיין לקו״מ ל״ב), און דער עיקר מלחמה איז בבחי׳ ראובן גד מנשה וכנ״ל, אז מען דארף מגלה זיין די דעת דקדושה וראיה העליונה וואס דאס איז דער דעת האמת, און זיך צו מטהר ומקדש זיין במידת יסוד דקדושה, און זעהן ווי מעהר צו מרבה זיין קדושה וטהרה ביי כלל ישראל צו ביי זיך צו ביי ידידים מיט מסירות נפש אן קיין אייגענע חשבונות, נאר צו זיין בבחי׳ בואו ונחשוב חשבונו של עולם, וואס קענען מיר העלפן צו מגלה זיין כבוד שמים בסתר ובגלוי, און דורכדעם ווערט מען דבוק אינעם שם מ״ב בבחי׳ נגד״י כ׳בוד ש׳מים, דהיינו מגלה זיין יחודו ואחדותו אפי׳ אין די גרעסטע הסתרות און אין די גרעסטע העלמות.

און אדרבה די גרעסטע גילוי כבוד שמים איז ווען א איד איז זיך מחזק און מטהר ומקדש, און ער גייט בדרך שם מ״ב וואס איז מעלה די אלע נפילות און שבירות לכוד שמים, און ווי מיר זעהן ביי מגילת אסת״ר אז אין די גרעסטע הסתרה האט זיך באהאלטן די גרעסטע אור וגילוי אלוקות, וואס דאס איז זוכה דער בעל תשובה וואס טוהט זיך אפרייסן פון אלע זיינע שווערע חטאים, און דורכדעם איז ער זוכה צו ליהודים היתה אורה ושמחה וגו׳ אין אלע ענינים ברוחני׳ ובגשמי׳, און דורכדעם פארשניידט ער אלע הסתרות בבחי׳ רומי רבתי ורומי זעירתא, דהיינו אלע חלקי הסט״א וואס זענען ווי וואלקענעם וואס זענען מחשיך העניים דקדושה פון צו זעהן מראות האלוקות (ריעא מהימנא פינחס רנ״ב ועיין לקו״מ ח״ב ס״ז), ביז מיר וועלן שוין זוכה זיין צו עין בעין יראו בשוב הוי״ה ציון.

ו] און עס ווערט געברענגט אין זוה״ק (בשלח ס״ה.) אז די קלי׳ כלב איז די קלי׳ פון פגם הברית (עיין לקו״מ נ׳) **(ג)**, און איהר עיקר יניקה איז מכח קלי׳ שור וחמור,

---

(ג) בקיצור. דער כלב איז אן עז פנים כידוע וואס ער שרייט א גאנצע צייט הב הב און אזוי אויך די עורב איז א גוזל את האחרים, וואס דאס איז אלס מרמז אויף פגם במידת יסוד קדושה וואס איז בבחי׳ גזילה כידוע, און די מידת עז פנים איז אין מצח ומצח אשה זונה היה לך, און אינעם מצח פונעם אריך איז זיך מתלבש דער יסוד דעתיק כידוע, ממילא איז איינם געבונדן מיטן צווייטן, וד״ל.

וואם שור וחמור איז בגימ' תש"ס, און בגימ' כתר חכמה בינה וואם דאס איז בסוד שם מ"ב (ד), וכנ"ל אז די עיקרי המכשולות אין מידת יסוד קומט דורכדעם וואם דער דעת און די מוחין זענען נישט בקדושה ובישרות אמיתית, און כידוע אז קלי' כלב איז מקושר מיטן קלי' עורב ווי חז"ל זאגן אז שניהם חטאו בתיבת נח (סנהדרין ק"ח ע"ב), און זיי צו מכניע זיין דארף מען זיך מדבק זיין אין שור וחמור דקדושה, וואם משיח בן יוסף איז בבחי' שור בכור שורו הדר לו, און משיח בן דוד איז בבחי' חמור עני הרוכב על החמור, און עס ווערט געברענגט (עיין דן ידין מאמר ג' ועיין קהילת יעקב ערך רג"ן) אז יונה בן אמיתי איז מכניע די קלי' עורב, דהיינו די עבודה פון צו זיין א צועק על העבר אפי' אין די שווערסטע מצבים, ווי דער הייליגע נביא יונה האט געשריגן מבטן שאול פון די טיפענישן אינטערן ים אין א מיצר פונעם פיש, וואם דאס איז מרמז אז אפי' אין די שווערסטע מצבים דייקא דארטן דארף מען געבן א געשריי צו השי"ת אנא אל תעזבנו הושיענו אלו' כי באו מים עד נפש טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, און דערנאך זיך מחזק זיין מגלה זיין די דעת דקדושה און די גילוי אלוקות בכח השמות הק' ואתי' התורה הק', און מיט די כח מלחמה האלטן מיט אלע העלמות און נפילות, מגלה צו זיין אז אפי' אין שאול תחתית קען מען און דארף מען זיך מדבק זיין אין השי"ת מיט מסעות דקדושה, און אזוי איז מען זוכה צו קדושת שם מ"ב וואם איז בכח מעלה צו זיין דעם מענטש אין הויעכע מדרגות ונפלאים.

ז] און טאמער וועט זיך א מענטש טראכטן מה אני ומה חיי אז איך זאל זיך נעמען צו די עבודות, איך בין דאך ליידער גאהר גאהר ווייט פון די אלע ענינים, דארף מען צו וויסן די הייליגע גרויסע גילוי פונעם בעש"ט הק' זי"ע, וואם משיח צדקנו האט איהם געזאגט כשיפוצו מעיינותיך חוצה ויוכלו לעשות יחודים ועליות כמותך (כמובא בס"ם בן פורת יוסף), און ווי הרה"ק דער רבי ר' אלימלך זי"ע האט געטייטשט, עשה לך שרף דהיינו אז יעדע איד דארף צו זיין בבחי' שרף דהיינו אזוי ווי א מלאך, וואם עס שטייט ביי די מלאכים בשתים יכסה פניו וגו', דהיינו אז מען דארף זיך מדבק זיין אינעם עבודה פון דביקות בעצמות אלוקות ממש, ובשתים יכסה רגליו דהיינו אז מען דארף זיך מדבק זיין אינעם עבודה פון יחודי שמות הק', וואם דורדעם וועט מען ניצל ווערן פון די קלי', ובשתים יעופף מיט אהבה ויראה עילאין.

וכידוע אז אין יעדע איינציגע ווארט פונעם תורה הק' איז פארהאן אלע יחודי עולמות הק' דהיינו אדם קדמון אצילות בריאה יצירה עשיה, און אזוי אויך אלע שמות הק', און דאס איז די מלחמה

(ד) דהיינו אז איינע פון די שם מ"ב הק' איז דער שם מ"ה פשוט [בחי' כתר] מלא [בחיק חכמה] ומלא דמלא [בחי' בינה], וואם דאס אלעס באטרעפט מ"ב אותי'. וד"ל.

מלחמת מדין בבחי׳ פינחס בחי׳ משיח, דהיינו אז אפי׳ מען האלט שוין נאך די שווערסטע און גרעסטע ירידות, דארף מען זיך שטארקן בבחי׳ יונה הנביא און שרייען צו השי״ת מיט יחודים עילאין, דהיינו זיך מדבק זיין אין שמות הק׳ וואספארא שמות הק׳ ער האט נאר אין קאפ צו עס איז ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן צו עס איז אהי״ה הוי״ה אדנ״י, וואס דאס איז בבחי׳ מעבר יב״ק דהיינו י׳חוד ב׳רכה ק׳דושה (זוה״ק פר׳ פינחס רט״ז; ועיין פע״ח שער הברכות ג׳), ווייל אין יעדע שם איז כלול אלע מדרגות און אלע עולמות הק׳, מלמעלה למטה ומלמטה למעלה, דהיינו קודם איז ער ממשיך אויף זיך די הייליגע קדושה אפי׳ אין יעדע מצב, און דערנאך איז ער זיך כולל אין די קדושה בקדושת קודשא בריך הוא בבחי׳ לאשתאבא בגופא דמלכא דהיינו זיך אינגאנצן מדבק זיין אין השי״ת, און אזוי וועט ער מגלה זיין בחי׳ יוסף הצדיק מיט א מלחמה גדולה בבחי׳ דוד המלך, און מגלה זיין אז אפי׳ אין בחי׳ נגד״י איז אויך פארהאן די כ׳בוד ש׳מים וכנ״ל און אזוי דערנאך איז מען אינגאנצן מבטל די אלע כוחות הקלי׳ והסט״א.

ח] און דאס איז דער סוד השם הק׳ בי״ט היוצא מהפסוק כי **בי** חשק ואפלטהו (עיין עמק המלך שער י״ז י״א, דן ידין מאמר ד׳, ועין לקו״ת תהילים צ״א) וואס מיטן חשבון פון א״ת ב״ש איז דאס די אותי׳ שמ״ן, בסוד הפסוק מצאתי דוד עבדי בשמ״ן קדשי משחתיו, און ווי דער הייליגע רמב״ם שרייבט (הל׳ מלכים י״א ד׳) אז משיח בן דוד וועט זיין דער לוחם מלחמת ה׳, און די מלחמה דארפן מיר מעורר זיין מיט ממשיך זיין דער אור החכמה העליונה בבחי׳ שמן וראיה האלוקי אין יעדע פעולה קדושה און אין יעדעם הייליג ווארט, מיט חשק און השתוקקות בסוד כי בי חשק, וואס די אותי׳ איז בבחי׳ נפש דהיינו די כלי צו די אור וואס איז אין איהר, און נפש איז בבחי׳ מלכות, דהיינו אז מיט די אופן דארף זיין די גאנצע מלחמה הקדושה, ממשיך צו זיין די אור ויחוד הוי״ה ב״ה אין יעדן איינציג ווארט, און ווי חז״ל זאגן (ברכות ט.) אויפן פסוק אהי״ה אשר אהי״ה אהיה עמם בשעבוד שאר מלכיות, דהיינו אז מיט די כח וועלן מיר זיך מחזק זיין אינעם גלות האחרון, ביז מען וועט זוכה זיין צו די גאולה בשלימות, און דער שם אהי״ה איז בגימ׳ בי״ט, וואס דאס איז דער שם המעלה ניצו׳ הק׳ שנפלו בין הקלי׳, דהיינו אז מיט די עבודה פון יחודי שמות הק׳ און ראיה האלוקי, איז מען מכניע קלי׳ עשו וישמעאל וקלי׳ כלב ועורב ורומי רבתי ורומי זעירתא, און מען איז זוכה צו עי״ן בעי״ן יראה״ו צו א ראיה העליונה בטהרה ובקדושה.

זאל השי״ת העלפן אז בגכות דעם וואס א איד וועט זיך אויסרייניגן פון אלע דברים הרעים והאסורים והטמאים, זאלן מיר זוכה זיין צו **דעה חכמה לנפשך** דהיינו צו מגלה זיין די חכמה העליונה אינעם מלכות דהיינו אין יעדן מקום ווי א איד געפונט זיך, זאל ער זוכה זיין ממשיך צו זיין די אור האלוקי אין יעדעם ווארט תורה תפילה וכו׳, **והיא כתר לראשך** און ממשיך זיין די אור הגדול בבחי׳ משיח צדקנו בחי׳

כתר אויף זיך, **נצור מצוות קדושך** און דורכדעם זוכה זיין צו נתעלה ווערן באמת ובשלימות אין עבודת השי"ת, **שמור שבת קדשך** און ממשיך זיין אויף זיך א גאולה שלימה ואמיתית בבחי' שבת אין אלע ענינים ברוחני' ובגשמי' בגוף ובנפש, און עם זאל מקוים ווערן אין אונז דער פסוק כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי וגו' אורך ימים אשבעהו ואראהו בישועתי בביאת גואל צדק ברחמים בב"א.

ובערת הרע מקרבך
הבטחת התורה לפרנסה

בפקודת הקודש נצטוינו לפרסם בלשון הזה:

בענין השימוש במכשיר הטמא הנקרא בלע"ז אינטרנעט אשר רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה, וכל באיה וכו' רח"ל זולת ע"י מסירות נפש, נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי, שכל המשתמש בזה המכשיר ימשוך ידיו ממנו, כי זה המכשול הנורא הוא אבי אבות הטומאה, והוא עצת בלעם להפיל ולהשחית נשמות ישראל וכו', ועי"ז יקיים 'ויקח רומח בידו' הרומז לרמ"ח תיבות דק"ש שהוא ענין קבלת עול מלכות שמים במסירות נפש. וכל המוכרח להשתמש בזה המכשיר מחמת פרנסתו - הגם שאיני יודע כלל אם יש בזה איזה צד היתר (ויתייעץ בזה עם מורי הוראה מובהקים) - יתקן לכל הפחות ההכשר היותר חשוב ומעולה שישנו, וגם יצניע המכשיר שיהיה רק במקום עבודתו דייקא ובאם עובד בביתו יצניעו באופן שלא יוכלו נפשות ביתו ליגש אל המכשיר (ופשוט שמי שבכלל אינו משתמש בזה הכלי המשחית יחסום המחשב שלו באופן שלא יוכל לקבל האינטרנעט בתוכו ולא יסמוך על זאת שאינו משתמש בו, וישאל למומחים איך לעשות כן). **ומובטחני בזאת שהשומע לעצתי יקבל שכר כפינחס, ויתברך בברכה הצריכה לו בבני חיי ומזוני ובכל שאר הענינים לטובה, ובפרט בעניני פרנסה** - שיזכה בע"ה לעשירות דקדושה, וכדאיתא במ"ר (במדבר, כ"א, א') 'בדין הוא שיקבל שכרו' וכדמוכח מחז"ל ומזוה"ק בהרבה מקומות, וכהבטחת התוה"ק אם בחוקותי תלכו וכו' ונתתי גשמיכם בעתם וכו', והיה אם שמוע וכו' ונתתי עשב וכו', ויקויים בו הנני נותן לו את בריתי שלום'.

ומקובל מגורי האריז"ל וכן מובא בשם הגה"ק מהרצ"א מזידיטשוב שבעת צרה יש להזכיר זכויותיו (ואע"פ שבד"כ אין להזכיר הזכויות, אעפ"כ אמרז"ל הנותן צדקה בשביל שיחיה בני הרי זה צדיק גמור). לפיכך נראה דהנמצא בעת צרה, ויאמר בפה מלא הריני מקבל עלי להשליך כל הכלים המשחיתים שיש לי בבית, או לכל הפחות לשום עליו הכשר המעולה ביותר ולהצניעו מב"ב. ואם ח"ל אין לו כלים אלו יאמר הריני מקבל עלי לעורר על כך חבריו, ולכל הפחות אצל חבר אחד לעשות כנ"ל ולא אשקוט עד שאפעל אצלו בעז"ה כנ"ל, ובזכות זה ירחם השי"ת שאיוושע בישועה פלונית **הרי זה סגולה נפלאה להיוושע בכל הענינים בדבר ישועה ורחמים.**

ובנוגע ללומדי בית מדרשנו ואנשי מוסדותינו הק', כל המחזיק זה המכשיר אין לו צד היתר ליקח מעות מהמוסדות, וכל המוכרח לזה מצד עסקיו, מוכרח לקבל רשות מועד הכולל וישגיחו שיקח הכשר הטוב ביותר, וודאי אין בזה שום נתינת היתר ח"ו להכשר, אלא שלעת עתה אין בידי למחות בזה, ושומר נפשו ונפשות אנשי ביתו ירחק גם מה"הכשר". וכן כל העולה לתורה ויש לו ח"ו מכשיר זה יאמרו לו שיקבל על עצמו לזרקו, ולכל הפחות אם מוכרח כנ"ל יתקן ההכשר היותר מעולה שישנו.

ואני מבקש בזאת מכל אחד ואחד שיעשה ככל יכלתו לעורר בבתי כנסיות ע"ד המכשול הנורא הזה, ויתקנו תקנות לגדור גדרים וסייגים להציל המכשול הנורא הנזכר ככל יכולתם, כדאיתא בשו"ע או"ח הל' יו"ט תקכ"ט ס"ד 'חייבים בי"ד להעמיד שוטרים שלא יבאו לידי עבירה וכו' ויהיו כולם קדושים'.

וכל הנוטל חלק בפרסום ובתיקון ובהצלת נפשות ישראל מהמכשלה הזאת, ואף גם המציל נפש אחת מישראל, וכן המסייע לעורר בבתי כנסיות ע"ד המכשול הנזכר, כל אלו גם המה בכלל הברכה האמורה ויתברך מן השמים בכל מילי דמיטב.